

P R O L O G U S.

Philosophiam ab ipsis restauravit fundamentis, à tot tantisque, quibus scatebat, repurgavit lacunis, ac proprio nativoque restituit nitore; nempe Præjudiciorum omnium abdicatio serua, & nullius rei nisi clarè distincteque perceptæ assensio atque assertio. Diu multumque reputavi mecum sedulo, an, quemadmodum illi in Philosophiâ, sic & mihi in Theologiâ liceret, conduceretque in dubium revocare, quicquid in dubium revocari posset, idque continuo, tanquam falsum, rejicere, donec tandem ad aliquid in Theologiâ firmum ac stabile, quò tuto pedem figere possem, pervenirem. Hic autem dum aliquantulum subsisto, atque animum, ne piscator ictus saperem,

In partes rapio varias, perque omnia verso, post longam satis seriamque deliberationem, nihil mihi ex istâ dubitatione periculi, nihil damni aut incommodi imminere, deprehendi; imò verò, cum ipsos in consilium advocarem Theologos, id S. Scripturæ, adeoque, quæ ex ipsâ hauritur, Theologiæ rectè intelligendæ atque addiscendæ maximè conducere, aliquos ex iis non infimi subsellii statuere, ac tironibus non obscure suadere repperi. Sic enim Zanchius Tractat. de S. Scripturâ (qui est in ejus Operum Tom. 8.) quæst. 12. cap. 1. reg. 3. & Scarpius Curs. Theolog. loc. de S. Scripturâ Controvers. 8. Reg. 3. præcipiunt, *Ut ad illarum (scil. Scripturarum) Studium, sine ullò præjudiciò, vel è nostrò capite, vel aliorum doctrinis conceptò accedamus; sed animò candidò, purò, discendi que cupidò. Præjudicium enim maximum est profectus impedimentum. Ideo Christus suos à fermentò Phariseorum sibi cavere jussit. Quò etiam spectat Polanus, quando Theolog. Syntagm. lib. 1. cap. 45. quæst. 6. Inter impedimenta inveniendi verum S. Scripturæ sensum quintò locò enumerat Indocilitatem ob præjudicia, quibus plurimi imbuti sunt. Et Ravanellus Bibliothec. Sacr. Titul. de Scripturâ, cum inter media necessaria ad eruendum & consequendum verum ac legitimum Scripturæ sensum, atque adeò ad interpretandam Scripturam, requirit animum à pravis affecti-*